

Ξενοφώντας Ἑλληνικά, Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 50

Πρωτότυπο Κείμενο

Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλή δῆλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα, γνοὺς ὁ Κριτίας ὅτι εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφεύζοιτο, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἠγησάμενος, προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε, καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερῶς τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις.

Μετάφραση

Μόλις εἶπε αὐτὰ και τελείωσε την αγόρευση του, η βουλή φανερά τον επιδοκίμασε. Τότε ο Κριτίας, επειδή κατάλαβε, ὅτι, αν επιτρέψει στη βουλή να αποφασίσει για αυτόν με ψηφοφορία, θα ξεφύγει και επειδή θεώρησε αυτό ανυπόφορο, αφού πλησίασε και μίλησε λίγο μαζί με τους Τριάντα βγήκε έξω και διέταξε αυτούς που είχαν τα εγχειρίδια να σταθούν φανερά κοντά στα κάγκελα της βουλής.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλή δῆλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα, ὁ Κριτίας γνοὺς ὅτι εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφεύζοιτο, καὶ ἠγησάμενος τοῦτο οὐ βιωτὸν, προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε, καὶ ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας ἐπιστῆναι φανερῶς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις τῇ βουλῇ.	Μόλις εἶπε αὐτὰ και τελείωσε την αγόρευση του, η βουλή φανερά τον επιδοκίμασε. Τότε ο Κριτίας, επειδή κατάλαβε, ὅτι, αν επιτρέψει στη βουλή να αποφασίσει για αυτόν με ψηφοφορία, θα ξεφύγει και επειδή θεώρησε αυτό ανυπόφορο, αφού πλησίασε και μίλησε λίγο μαζί με τους Τριάντα βγήκε έξω και διέταξε αυτούς που είχαν τα εγχειρίδια να σταθούν φανερά κοντά στα κάγκελα της βουλής
--	---

Συντακτική ανάλυση

Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση

ἐπαύσατο: ρήμα/ **Θηραμένης:** ενν. υποκείμενο / **τοῦ λόγου:** ενν. αντικείμενο / **εἰπὼν:** επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος/ **ταῦτα:** αντικείμενο στη μετοχή.

καὶ ἡ βουλή δῆλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

δήλη ἐγένετο: ρήμα, προσωπική περίφραση / *ἡ βουλή:* υποκείμενο / *ἐπιθορυβήσασα:* κατηγορηματική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / *εὐμενῶς:* επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

γνούς ὁ Κριτίας -καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος, προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε, : κύρια πρόταση κρίσεως.

ἐξῆλθε: ρήμα/ *ὁ Κριτίας:* υποκείμενο / *γνούς καὶ ἡγησάμενος:* επιρρηματικές αιτιολογικές μετοχές, συνημμένες στο υποκείμενο του ρήματος / *τοῦτο:* αντικείμενο στο *ἡγησάμενος*/ *οὐ βιωτὸν:* κατηγορούμενο στο *τοῦτο* / *προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς:* επιρρηματικές χρονικές μετοχές συνημμένες στο υποκείμενο του ρήματος / *τι:* σύστοιχο άμεσο αντικείμενο στο *διαλεχθεὶς* / *τοῖς τριάκοντα:* αντικείμενο στις μετοχές *προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς*.

εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ: δευτερεύουσα υποθετική πρόταση σε πλάγιο λόγο.

ἐπιτρέψοι: ρήμα/ *ὁ Κριτίας:* ενν. υποκείμενο / *διαψηφίζεσθαι:* τελικό απαρέμφατο, άμεσο αντικείμενο με υποκείμενο *τὴν βουλήν* ενν. (ετεροπροσωπία) / *τῇ βουλῇ:* έμμεσο αντικείμενο / *περὶ αὐτοῦ:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αναφοράς.

ὅτι ἀναφεύξοιτο: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο *γνούς*.

ἀναφεύξοιτο: ρήμα/ *ὁ Θηραμένης:* ενν. υποκείμενο.

καὶ ἐπιστῆναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερώς τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἐκέλευσε: ρήμα/ *ὁ Κριτίας:* ενν. υποκείμενο / *τοὺς ἔχοντας:* επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της *τοὺς*, ως άμεσο αντικείμενο / *τὰ ἐγχειρίδια:* αντικείμενο της μετοχής *ἔχοντας* / *ἐπιστῆναι:* τελικό απαρέμφατο, έμμεσο αντικείμενο με υποκείμενο *τοὺς ἔχοντας*(ετεροπροσωπία) / *τῇ βουλῇ:* αντικείμενο στο *ἐπιστῆναι* / *ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του πλησίον-του τόπου / *φανερώς:* επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

<i>παύω</i>	<i>εἰμί</i>	<i>ἐπιθορυβέω, -ῶ</i>	<i>γιγνώσκω</i>	<i>ἐπιτρέπω</i>	<i>διαψηφίζω</i>
<i>ἔπαυον</i>	<i>ἦ, ἦν</i>	<i>ἐπεθορύβουν</i>	<i>ἐγίγνωσκον</i>	<i>ἐπέτρεπον</i>	<i>διεψήφιζον</i>
<i>παύσω</i>	<i>ἔσομαι</i>	<i>ἐπιθορυβήσω</i>	<i>γνώσομαι</i>	<i>ἐπιτρέψω</i>	<i>διαψηφιδῶ</i>
<i>ἔπαυσα</i>	<i>ἐγενόμην</i>	<i>ἐπεθορύβησα</i>	<i>ἔγνων</i>	<i>ἐπέτρεψα, ἐπέτραπον</i>	<i>διεψήφισα</i>
<i>πέπαυκα</i>	<i>γέγονα</i>	—	<i>ἔγνωκα</i>	<i>ἐπιτέτροφα</i>	<i>διεψήφικα</i>
<i>ἐπεπαύκειν</i>	<i>ἐγγόνειν</i>	—	<i>ἐγνώκειν</i>	<i>ἐπετετρόφειν</i>	<i>διεψήφικειν</i>

ἀναφεύγω	ἠγέομαι, -οῦμαι	προσέρχομαι	διαλέγομαι
ἀνέφευγον	ἠγούμην	προσῆα, προσῆειν	διελεγόμην
ἀναφεύζομαι/ ἀναφευζοῦμαι	ἠγήσομαι	πρόσειμι	διαλέζομαι/ διαλεχθήσομαι
ἀνέφευγον	ἠγησάμην, ἠγήθην	προσῆλθον	διελέχθην
ἀναπέφευγα	ἠγήμην	προσελήλυθα	διείλεγμα
ἀνεπεφεύγειν	ἠγήμην	προσεληλύθειν	διελελέγμην

ἐξέρχομαι	ἐφίσταμαι	κελεύω	ἔχω
ἐξῆα, ἐξῆειν	ἐφιστάμην	ἐκέλευον	εἶχον
ἔξειμι	ἐπιστήσομαι/ ἐπισταθήσομαι	κελεύσω	ἔζω, σχήσω
ἐξῆλθον	ἐπεστησάμην/ ἐπέστην/ ἐπεστάθην	ἐκέλευσα	ἔσχον
ἐξελήλυθα	ἐφεστηκα	κεκέλευκα	ἔσχηκα
ἐξεληλύθειν	ἐφεστήκειν/ ἐφειστήκειν	έκεκελεύκει	έσχήκειν

Ξενοφώντας Έλληνικά Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 51

Πρωτότυπο Κείμενο

Πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἶπεν· «Ἐγὼ, ὦ βουλή, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι οἴου δεῖ, ὃς ἂν ὀρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπη. Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες οὗ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέψειν, εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίαις ὄντων μηδένα ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου κυρίους εἶναι τοὺς τριάκοντα θανατοῦν. Ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένην τουτοῖν ἐξαλείψω ἐκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἅπασιν ἡμῖν. Καὶ τοῦτον, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν».

Μετάφραση

Και αφού ξαναμπήκε, εἶπε: «Ἐγὼ, κύριοι βουλευτές, νομίζω ὅτι εἶναι καθήκον κάθε ἀξίου πολιτικού ηγέτη, ὅταν βλέπει ὅτι οἱ φίλοι του εξαπατοῦνται, νὰ μὴν το ἐπιτρέπει. Καὶ ἐγὼ αὐτὸ θα κάνω. Γιατί και αυτοὶ που ἔχουν σταθεὶ ἐδῶ λένε ὅτι δεν θα μας ἐπιτρέψουν, εἰάν αθώωσουμε ἕνα ἄνδρα που φανερά βλάπτει τὴν ολιγαρχία. Αναγράφεται, βέβαια, στους νέους νόμους νὰ μὴν θανατώνεται κανεὶς ἀπὸ ὅσους ἀνήκουν στις τρεῖς χιλιάδες, χωρὶς τὴν δική σας ψήφο, αυτοὶ, ὅμως, που βρίσκονται ἐκτὸς καταλόγου οἱ τριάκοντα νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τους καταδικάζουν σε θάνατο. Ἐγὼ, λοιπόν, εἶπε, τὸν Θηραμένην, αὐτὸν ἐδῶ, τὸν διαγράψω ἀπὸ τὸν κατάλογο με τὴ σύμφωνη γνώμη ὅλων σας. Καὶ αὐτὸν, εἶπε, εμεῖς τὸν καταδικάζουμε σε θάνατο».

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοίχιση

<p>Πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἶπεν· «Ἐγὼ, ὦ βουλή, νομίζω εἶναι ἔργον προστάτου οἴου δεῖ, ὃς ἂν ὀρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπη. Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες φασιν οὗ ἡμῖν ἐπιτρέψειν, εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς λυμαινόμενον τὴν ὀλιγαρχίαν. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις ἀποθνήσκειν μηδένα τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίαις ὄντων ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου,</p>	<p>Και αφού ξαναμπήκε, εἶπε: «Ἐγὼ, κύριοι βουλευτές, νομίζω ὅτι εἶναι καθήκον κάθε ἀξίου πολιτικού ηγέτη, ὅταν βλέπει ὅτι οἱ φίλοι του εξαπατοῦνται, νὰ μὴν το ἐπιτρέπει. Και ἐγὼ αὐτὸ θα κάνω. Γιατί και αυτοὶ που ἔχουν σταθεὶ ἐδῶ λένε ὅτι δεν θα μας ἐπιτρέψουν, εἰάν αθώωσουμε ἕνα ἄνδρα που φανερά βλάπτει τὴν ολιγαρχία. Αναγράφεται, βέβαια, στους νέους νόμους νὰ μὴν θανατώνεται κανεὶς ἀπὸ ὅσους ἀνήκουν στις τρεῖς χιλιάδες, χωρὶς τὴν δική σας ψήφο,</p>
---	---

<p>τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου τοὺς τριάκοντα εἶναι κυρίους θανατοῦν. Ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἅπασιν ἡμῖν. Καὶ τοῦτον, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν».</p>	<p>αυτοί, όμως, που βρίσκονται εκτός καταλόγου οι τριάκοντα να έχουν το δικαίωμα να τους καταδικάζουν σε θάνατο. Εγώ, λοιπόν, είπα, τον Θηραμένη, αυτόν εδώ, τον διαγράφω από τον κατάλογο με τη σύμφωνη γνώμη όλων σας. Και αυτόν, είπα, εμείς τον καταδικάζουμε σε θάνατο».</p>
---	--

Συντακτική ανάλυση

πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἶπεν: κύρια πρόταση κρίσεως.

εἶπεν: ρήμα / **ὁ Κριτίας:** ενν. υποκείμενο / **εἰσελθὼν:** επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / **πάλιν:** επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου-επανάληψης

Ἐγὼ, ὃ βουλή, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι: κύρια πρόταση κρίσεως.

νομίζω: ρήμα / **ἐγώ:** υποκείμενο / **ἔργον εἶναι:** ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο / **προστάτου:** γενική κτητική στο ἔργον / **τοιοῦτου:** ενν. επιθετικός προσδιορισμός.

οἶον δεῖ: δευτερεύουσα αναφορική παραβολική της ποιότητας.

δεῖ: ρήμα / **εἶναι:** τελικό απαρέμφατο, ενν. υποκείμενο / **τὸν προστάτην:** ενν. υποκείμενο στο απαρέμφατο / **οἶον** (αντί οἶον): κατηγορούμενο στο υποκείμενο του απαρέμφατου, ἔλξη του αναφορικού.

ὅς ἂν ὀρῶν τοὺς φίλους ἐξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπη: αναφορική ονοματική πρόταση, προσδιοριστική στο (τοιοῦτου) προστάτου οἶου. Λειτουργεῖ ως υποκείμενο στο ἔργον εἶναι.

ἂν μὴ ἐπιτρέπη: ρήμα / **ὅς:** υποκείμενο / **ὀρῶν:** επιρρηματική χρονικοὑποθετική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / **τοὺς φίλους:** αντικείμενο / **ἐξαπατωμένους:** κατηγορηματική μετοχή, συνημμένη στο φίλους.

καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω: κύρια πρόταση κρίσεως.

ποιήσω: ρήμα / **ἐγώ:** υποκείμενο / **τοῦτο:** αντικείμενο.

καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες οὗ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέψειν κύρια πρόταση κρίσεως.

φασιν: ρήμα / **οἶδε:** υποκείμενο / **οἱ ἐφεστηκότες:** παράθεση, επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της, **οἱ / οὗ ἐπιτρέψειν:** ειδικό απαρέμφατο, άμεσο αντικείμενο με υποκείμενο οἶδε (ταυτοπροσωπία) **ἡμῖν:** έμμεσο αντικείμενο.

εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερώς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση.

ἀνήσομεν: ρήμα / **ἡμεῖς:** ενν. υποκείμενο / **ἄνδρα:** αντικείμενο

/ **τὸν λυμαινόμενον:** επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της τὸν, ως επιθετικός προσδιορισμός στο ἄνδρα / **τὴν ὀλιγαρχίαν:** αντικείμενο / **φανερώς:** επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου.

ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίσις ὄντων μηδένα

ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου κυρίους εἶναι τοὺς τριάκοντα θανατοῦν: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἔστι: απρόσ. έκφραση, ρήμα/ **μὴ ἀποθνήσκειν μεν** — **εἶναι δε:** τελικά απαρέμφατα, υποκείμενα της απρόσωπης έκφρασης με υποκείμενο στο **ἀποθνήσκειν μηδένα** (ετεροπροσωπία), στο εἶναι **τοὺς τριάκοντα**(ετεροπροσωπία) / **τῶν ὀντων:** επιθετική μετοχή ως γενική διαιρετική στο **μηδένα** / **ἐν τοῖς τρισχιλίαις:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του μεταξύ / **ἄνευ τῆς ψήφου:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της στέρησης-τρόπου/ **ὑμετέρας:** επιθετικός προσδιορισμός / **κυρίους:** κατηγορούμενο στο **τοὺς τριάκοντα** μέσω του συνδετικού ρήματος **εἶναι** / **τῶν δ' ἔξω:** γενική αντικειμενική στο **κυρίους/ τοῦ καταλόγου:** γενική της αναφοράς στο **ἔξω/ θανατοῦν:** απαρέμφατο του σκοπού / **ἐν τοῖς νόμοις:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει στάση σε τόπο μεταφορικά / **καινοῖς:** επιθετικός προσδιορισμός.

ἐγὼ οὖν-Θηραμένην τουτονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου, συνδοκοῦν ἅπασιν ἡμῖν: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἐξαλείφω: ρήμα/ **ἐγὼ:** υποκείμενο / **Θηραμένην:** αντικείμενο/ **τουτονί:** επιθετικός προσδιορισμός/ **ἐκ τοῦ καταλόγου:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης / **συνδοκοῦν:** επιρρηματική αιτιολογική μετοχή με υποκείμενο **τοῦτο** (ἀπόλυτη)/ **ἡμῖν:** δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στη μετοχή/ **ἅπασιν:** κατηγορηματικός προσδιορισμός

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση.

ἔφη: ρήμα/ **ὁ Κριτίας:** ενν. υποκείμενο.

καὶ τοῦτον-ἡμεῖς θανατοῦμεν: κύρια πρόταση κρίσεως.

Θανατοῦμεν: ρήμα / **ἡμεῖς:** υποκείμενο / **τοῦτον:** αντικείμενο.

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση.

ἔφη: ρήμα/ **ὁ Κριτίας:** ενν. υποκείμενο.

Πίνακας αργικῶν χρόνων ρημάτων παραγράφου

εἰσέρχομαι	λέγω	νομίζω	εἶμι	δεῖ	ὄραω, -ᾶ
εἰσῆα, εἰσῆειν	ἔλεγον	ἐνόμιζον	ἦ, ἦν	ἔδει	ἑώραν
εἴσειμι	λέξω/ ἐρῶ	νομιῶ	ἔσομαι	δεήσει	ὄψομαι
εἰσῆλθον	ἔλεξα/εἶπα/εἶπον	ἐνόμισα	ἐγενόμην	ἐδέησε	εἶδον
εἰσελήλυθα	εἶρηκα	νενόμικα	γέγονα	δεδέηκε	ἑώρακα, ὄπωπα
εἰσεληλύθειν	εἶρήκειν	ἐνενομίκειν	ἐγεγόνειν	ἐδεδέηκει	ἑώρακειν <ὠπώπειν>

ἔξαπατάομαι, -ᾶμαι	ἐπιτρέπω	ποιέω, -ᾶ	ἐφίσταμαι
ἔξηπατώμην	ἐπέτρεπον	ἐποίουν	ἐφιστάμην
ἔξαπατήσομαι/ ἔξαπατηθήσομαι	ἐπιτρέψω	ποιήσω	ἐπιστήσομαι/
ἔξηπατήθην	ἐπέτρεψα, ἐπέτραπον	ἐποίησα	ἐπισταθήσομαι
ἔξηπάτημαι	ἐπιτέτροφα	πεποίηκα	ἐπεστησάμην/ ἐπέστην/
ἔξηπατήμην	ἐπετετρόφειν	ἐπεποίηκειν	ἐπεστάθην
			ἔφεστηκα
			ἔφεστήκειν/ ἐφειστήκειν

<i>φημί</i>	<i>άνίημι</i>	<i>λυμαίνομαι</i>	<i>εἰμί</i>	<i>άποθνήσκω</i>	<i>θανατόω, -ῶ</i>
<i>ἔφην</i>	<i>άνιην</i>	<i>έλυμαινόμην</i>	<i>ἦ, ἦν</i>	<i>άπέθνησκον</i>	—
<i>φήσω</i>	<i>άνήσω</i>	<i>λυμανοῦμαι</i>	<i>ἔσομαι</i>	<i>άποθανοῦμαι</i>	<i>θανατώσω</i>
<i>ἔφησα</i>	<i>άνῆκα</i>	<i>έλυμηνάμην/ έλυμάνθην</i>	<i>έγενόμην</i>	<i>άπέθανον</i>	<i>έθανάτωσα</i>
<i>εἶρηκα</i>	<i>άνεῖκα</i>	<i>λελόμασμαι</i>	<i>γέγονα</i>	<i>τέθνηκα</i>	—
<i>εἶρήκειν</i>	<i>άνείκειν</i>	—	<i>έγεγόνειν</i>	<i>έτεθνήκειν</i>	—

<i>έξαλείφω</i>	<i>συνδοκεῖ</i>
<i>έξήλειφον</i>	<i>συνεδόκει</i>
<i>έξαλείψω</i>	<i>συνδόξει</i>
<i>έξήλειψα</i>	<i>συνέδοξε</i>
<i>έξαλήλιφα</i>	<i>συνδέδοκται</i>
—	<i>συνεδέδοκτο</i>

Ξενοφώντας Ἑλληνικά, Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 52

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν καὶ εἶπεν· «Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἰκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὑμῶν ὃν ἂν βούληται, ἀλλ' ὄνπερ νόμον οὗτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι.

Μετάφραση

Μόλις άκουσε αυτά, ο Θηραμένης αναπήδησε στον βωμό της Εστίας και είπε: «Εγώ, είπε, άνδρες Αθηναίοι, σας ικετεύω σε ό,τι πιο δίκαιο υπάρχει, να μην έχει ο Κριτίας το δικαίωμα να διαγράφει ούτε εμένα ούτε όποιοι θέλει από εσάς, αλλά σύμφωνα με το νόμο, τον οποίο αυτοί οι ίδιοι συνέγραψαν για όσους περιλαμβάνονται στον κατάλογο, με αυτόν και εσείς να εγώ να δικαζόμαστε.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοιχίση

<i>Ἀκούσας ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν καὶ εἶπεν· «Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἰκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὃν ἂν βούληται ὑμῶν, ἀλλ' ὄνπερ νόμον οὗτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι.</i>	<i>Μόλις άκουσε αυτά, ο Θηραμένης αναπήδησε στον βωμό της Εστίας και είπε: «Εγώ, είπε, άνδρες Αθηναίοι, σας ικετεύω σε ό,τι πιο δίκαιο υπάρχει, να μην έχει ο Κριτίας το δικαίωμα να διαγράφει ούτε εμένα ούτε όποιοι θέλει από εσάς, αλλά σύμφωνα με το νόμο, τον οποίο αυτοί οι ίδιοι συνέγραψαν για όσους περιλαμβάνονται στον κατάλογο, με αυτόν και εσείς να εγώ να δικαζόμαστε.</i>
---	---

Συντακτική ανάλυση

ἀκούσας ταῦτα ὁ Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν: κύρια πρόταση κρίσεως.
ἀνεπήδησεν: ρήμα / *ὁ Θηραμένης:* υποκείμενο / *ἐπὶ τὴν ἐστίαν:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός κίνησης σε τόπο / *ἀκούσας:* επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / *ταῦτα:* σύστοιχο αντικείμενο
καὶ εἶπεν: κύρια πρόταση κρίσεως.
εἶπεν: ρήμα / *ὁ Θηραμένης:* ενν. υποκείμενο.
Ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, ἰκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὑμῶν, κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι: κύρια πρόταση κρίσεως.

ίκετεύω: ρήμα / **ἐγὼ:** υποκείμενο / **ὁμᾶς:** ενν. αντικείμενο/ **τὰ ἐννομώτατα:** σύστοιχο αντικείμενο / **πάντων:** γενική διαιρετική / **μὴ εἶναι:** τελικό απαρέμφατο, επεξηγήση στο σύστοιχο αντικείμενο / **ἐξαιλείφειν ἀλλὰ εἶναι:** τελικά απαρέμφατα, υποκείμενα στην απρόσωπη έκφραση / **αὐτον (= Κριτίαν):** ενν. υποκείμενο στο ἐξαιλείφειν / **μήτε ἐμὲ μήτε αὐτον:** αντικείμενο στο ἐξαιλείφειν/ **ὁμῶν:** γενική διαιρετική στο αὐτόν / **τὴν κρίσιν:** υποκείμενο στο εἶναι / **καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ:** δοτικές προσωπικές ηθικές / **ἐπὶ Κριτία:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της εξάρτησης/ **κατὰ τοῦτον (τὸν νόμον):** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συμφωνίας.

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση

ἔφη: ρήμα/ **ὁ Θηραμένης:** υποκείμενο.

ὃν ἂν βούληται (ὁμῶν): δευτερεύουσα αναφ. ονοματική πρόταση επιθυμίας, προσδιοριστική στο ενν. αὐτον.

ἂν βούληται: ρήμα / **οὗτος:** ενν. υποκείμενο / **ἐξαιλείφειν:** τελικό απαρέμφατο, ενν. αντικείμενο με υποκείμενο οὗτος: ενν., (ταυτοπροσωπία) **ὃν:** αντικείμενο στο ἐξαιλείφειν / **ὁμῶν:** γενική διαιρετική.

ἀλλ' ὄνπερ νόμον οὗτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στον εμπρόθετο επιρρηματικό προσδιορισμό κατὰ τοῦτον, που ανακεφαλαιώνει την πρόταση.

ἔγραψαν: ρήμα / **οὗτοι:** υποκείμενο / **νόμον:** αντικείμενο / **ὄνπερ:** επιθετικός προσδιορισμός/ **περὶ τῶν (ὄντων):** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αναφοράς/ **ἐν τῷ καταλόγῳ:** εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός στάσης σε τόπο.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

ἀκούω	ἀναπηδάω, -ῶ	λέγω	φημί	ίκετεύω	εἰμί	ἐξαιλείφω
ἤκουον	ἀνεπήδων	ἔλεγον	ἔφην	ίκετευον	ἦ, ἦν	ἐξήλειφον
ἀκούσομαι	ἀναπηδήσω	λέξω/ ἐρῶ	φήσω	ίκετεύσω	ἔσομαι	ἐξαιλείψω
ἤκουσα	ἀνεπήδησα	ἔλεξα/εἶπα/εἶπον	ἔφησα	ίκετευσα	ἐγενόμην	ἐξήλειψα
ἀκήκοα	ἀναπεπήδηκα	εἶρηκα	εἶρηκα	ίκετευκα	γέγονα	ἐξάληλιφα
ἤκηκόειν	ἀνεπεπηδήκειν	εἶρήκειν	εἶρήκειν	ίκετεύκειν	ἐγγόνειν	—

βούλομαι	γράφω
ἐβουλόμην/ ἤβουλόμην	ἔγραπτον
βουλήσομαι	γράψω
ἐβουλήθην/ ἤβουλήθην	ἔγραψα
βεβούλημαι	γέγραφα
ἐβεβουλήμην	ἐγεγράφειν

Ξενοφώντας Ἑλληνικά, Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 53

Πρωτότυπο Κείμενο

Καὶ τοῦτο μὲν, ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ, ὅτι οὐδὲν μοι ἀρκέσει ὄδε ὁ βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι, ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι. Ὑμῶν μέντοι, ἔφη, ὧ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γινώσκοντες ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου».

Μετάφραση

Και δεν αγνοώ αυτό, είπε, μα τους θεούς, ότι δεν θα μου είναι αρκετός ο βωμός αλλά επιθυμώ να δείξω και αυτό, ότι δηλαδή αυτοί δεν είναι μόνο πολύ άδικοι απέναντι στους ανθρώπους αλλά και πολύ ασεβείς απέναντι στους θεούς. Απορώ όμως με εσάς, είπε, άνδρες καλοί και έντιμοι, που δεν θα βοηθήσετε τους εαυτούς σας και μάλιστα, ενώ γνωρίζετε ότι το δικό μου όνομα δεν διαγράφεται πιο εύκολα από το όνομα καθενός από εσάς.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοιχίση

<i>Καὶ οὐκ ἄγνοῶ τοῦτο μὲν, ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς, ὅτι οὐδὲν μοι ἀρκέσει ὄδε ὁ βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι, ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ ἀδικώτατοι περὶ ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἀσεβέστατοι περὶ θεοῦς. Θαυμάζω, ὑμῶν μέντοι, ἔφη, ὧ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γινώσκοντες ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ἐκάστου ὑμῶν».</i>	Και δεν αγνοώ αυτό, είπε, μα τους θεούς, ότι δεν θα μου είναι αρκετός ο βωμός αλλά επιθυμώ να δείξω και αυτό, ότι δηλαδή αυτοί δεν είναι μόνο πολύ άδικοι απέναντι στους ανθρώπους αλλά και πολύ ασεβείς απέναντι στους θεούς. Απορώ όμως με εσάς, είπε, άνδρες καλοί και έντιμοι, που δεν θα βοηθήσετε τους εαυτούς σας και μάλιστα, ενώ γνωρίζετε ότι το δικό μου όνομα δεν διαγράφεται πιο εύκολα από το όνομα καθενός από εσάς.
--	---

Συντακτική ανάλυση

καὶ τοῦτο μὲν, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ: κύρια πρόταση κρίσεως.

οὐκ ἄγνοῶ: ρήμα/ **ἐγώ:** ενν. υποκείμενο / **τοῦτο:** αντικείμενο/ **μὰ τοὺς**

θεοῦς: ομωτική έκφραση ως εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του όρκου.

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση

ἔφη: ρήμα/ **ὁ Θηραμένης:** υποκείμενο.

ὅτι οὐδὲν μοι ἀρκέσει ὄδε ὁ βωμός: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως επεξήγηση στο *τοῦτο*.

ἀρκέσει: ρήμα/ **ὁ βωμός:** υποκείμενο / **ὄδε:** επιθετικός προσδιορισμός/ **μοι:** ἔμμεσο αντικείμενο / **οὐδὲν:** σύστοιχο αντικείμενο, σε θέση αιτιατικής του ποσού.

ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδείξαι: κύρια πρόταση κρίσεως.

βούλομαι: ρήμα / **ἐγώ:** ενν. υποκείμενο / **ἐπιδείξαι:** τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο με υποκείμενο *ἐγώ* ενν. (ταυτοπροσωπία) **τοῦτο:** αντικείμενο.

ὅτι οὗτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοῦ ἀσεβέστατοι: δευτερεύουσα ειδική πρόταση ως επεξήγηση στο *καὶ τοῦτο*.

εἰσὶ: ρήμα/ **οὗτοι:** υποκείμενο / **ἀδικώτατοι – ἀσεβέστατοι:** κατηγορούμενα στο *οὗτοι* μέσω του συνδετικού ρήματος *εἰσὶ* / **περὶ ἀνθρώπους – περὶ θεοῦ:** εμπρόθετοι επιρρηματικοί προσδιορισμοί της αναφοράς.

ὁμῶν μέντοι, ἔφη, ὧ ἄνδρες καλοὶ κάγαθοί, θαυμάζω: κύρια πρόταση κρίσεως.

θαυμάζω: ρήμα/ **ἐγώ:** ενν. υποκείμενο / **ὁμῶν:** αντικείμενο / **ὧ ἄνδρες:** κλητική προσφώνηση / **καλοὶ κάγαθοί:** επιθετικοί προσδιορισμοί στο *ἄνδρες*.

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση

ἔφη: ρήμα/ **ὁ Θηραμένης:** υποκείμενο.

εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ ταῦτα γινώσκοντες: δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση υποθετικής αιτιολογίας.

μὴ βοηθήσετε: ρήμα/ **ὕμεις:** ενν. υποκείμενο / **ὑμῖν αὐτοῖς:** αντικείμενο, ἄμεση αυτοπάθεια / **καὶ ταῦτα:** επιρρηματική έκφραση του ποσού / **γινώσκοντες:** επιρρηματική εναντιωματική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.

ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστου: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο *γινώσκοντες*.

ἔστι: ενν. ρήμα / **τὸ ὄνομα:** υποκείμενο, α' ὅρος σύγκρισης / **ἐμὸν:** επιθετικός προσδιορισμός / **εὐεξαλειπτότερον:** κατηγορούμενο στο *ὄνομα* μέσω του συνδετικού ρήματος *ἔστι* / **οὐδὲν:** αιτιατική του ποσού στο *εὐεξαλειπτότερον*. / **ἢ τὸ (ὄνομα):** υποκείμενο, β' ὅρος σύγκρισης / **ἐκάστου:** γενική κτητική / **ὁμῶν:** γενική διααιρετική.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

φημί	ἀγνοέω, -ῶ	ἀρκέω, -ῶ	βούλομαι	ἐπιδείκνυμι	εἰμί
ἔφην	ἠγνόουν	ἤρκουν	ἐβουλόμην/ ἠβουλόμην	ἐπεδείκνυν	ἦ, ἦν
φήσω	ἀγνοήσω	ἀρκέσω	βουλήσομαι	ἐπιδείξω	ἔσομαι
ἔφησα	ἠγνόησα	ἤρκεσα	ἐβουλήθην/ ἠβουλήθην	ἐπέδειξα	ἐγενόμην
εἶρηκα	ἠγνόηκα	–	βεβούλημαι	ἐπιδέδειχα	γέγονα
εἰρήκειν	ἠγνόηκειν	–	ἐβεβουλήμην	ἐπεδεδείχην	ἐγεγόνειν

θαυμάζω	βοηθέω, -ῶ	γινώσκω
ἐθαύμαζον	ἐβοήθουν	ἐγίγνωσκον
θαυμάσω	βοηθήσω	γνώσομαι
ἐθαύμασα	ἐβοήθησα	ἔγνων
τεθαύμακα	βεβοήθηκα	ἔγνωκα
ἐτεθαυμάκειν	ἐβεβοηθήκειν	ἐγνώκειν

Ξενοφώντας Έλληνικά, Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 54

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἔνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην· ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασύτατου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας·

Μετάφραση

Ύστερα από αυτό ο κήρυκας των τριάκοντα διέταξε τους έντεκα (να συλλάβουν) τον Θηραμένη. Όταν εκείνοι μπήκαν μέσα μαζί με τους υπηρέτες τους, με επικεφαλή τον Σάτυρο, άνδρα θρασύτατο και αναιδέστατο, εἶπε ο Κριτίας:

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοιχίση

<i>Ἐκ δὲ τούτου ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ ἐκέλευσε μὲν τοὺς ἔνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην· ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασύτατου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας·</i>	<i>Ύστερα από αυτό ο κήρυκας των τριάκοντα διέταξε τους έντεκα (να συλλάβουν) τον Θηραμένη. Όταν εκείνοι μπήκαν μέσα μαζί με τους υπηρέτες τους, με επικεφαλή τον Σάτυρο, άνδρα θρασύτατο και αναιδέστατο, εἶπε ο Κριτίας:</i>
--	--

Συντακτική ανάλυση

ἐκ δὲ τούτου ἐκέλευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἔνδεκα ἐπὶ τὸν Θηραμένην: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἐκέλευσε: ρήμα/ *ὁ κῆρυξ:* υποκείμενο/ *τῶν τριάκοντα:* γενική κτητική / *τοὺς ἔνδεκα* – (έλθειν): άμεσο αντικείμενο / *ἐπὶ τὸν Θηραμένην:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός εχθρικής κίνησης

ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἡγουμένου αὐτῶν Σατύρου τοῦ θρασύτατου τε καὶ ἀναιδεστάτου, εἶπε μὲν ὁ Κριτίας: κύρια πρόταση κρίσεως.

εἶπε: ρήμα/ *ὁ Κριτίας:* υποκείμενο / *εἰσελθόντες:* επιρρηματική χρονική μετοχή, με υποκείμενο *ἐκεῖνοι* / *σὺν τοῖς ὑπηρέταις:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας / *ἡγουμένου:* επιρρηματική τροπική μετοχή με υποκείμενο *Σατύρου* (γενική απόλ.)/ *αὐτῶν:* αντικείμενο / *τοῦ θρασύτατου τε καὶ ἀναιδεστάτου:* επιθετικός προσδιορισμός

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

<i>κελεύω</i>	<i>εἰσέρχομαι</i>	<i>ἡγέομαι, -οῦμαι</i>	<i>λέγω</i>
<i>ἐκέλευον</i>	<i>εἰσῆα, εἰσῆειν</i>	<i>ἡγούμην</i>	<i>ἔλεγον</i>
<i>κελεύσω</i>	<i>εἴσειμι</i>	<i>ἡγήσομαι/ ἡγηθήσομαι</i>	<i>λέξω/ ἔρω</i>
<i>ἐκέλευσα</i>	<i>εἰσῆλθον</i>	<i>ἡγησάμην, ἡγήθην</i>	<i>ἔλεξα/εἶπα/εἶπον</i>
<i>κεκέλευκα</i>	<i>εἰσελήλυθα</i>	<i>ἤγημαι</i>	<i>εἶρηκα</i>
<i>ἐκεκελεύκειν</i>	<i>εἰσεληλύθειν</i>	<i>ἤγήμην</i>	<i>εἶρήκειν</i>

Ξενοφώντας Ἑλληνικά, Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 55

Πρωτότυπο Κείμενο

«Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον· ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἔνδεκα οὐ δεῖ τὰ ἐκ τούτων πράττετε. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν, εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος, εἶλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. Ὁ δὲ Θηραμένης ὥσπερ εἰκὸς καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γιγνόμενα. Ἡ δὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν, ὀρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρω καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρήσαν.

Μετάφραση

«Σας παραδίνουμε, εἶπε, τον Θηραμένην αυτόν εδώ που έχει καταδικαστεί σύμφωνα με το νόμο. Εσείς, αφού τον συλλάβετε και τον οδηγήσετε, όπου πρέπει, να εκτελέσετε τα περαιτέρω. Μόλις εἶπε αυτά, ο Σάτυρος τον τραβούσε από τον βωμό, τον τραβούσαν και οι υπηρέτες. Ο δε Θηραμένης, ὅπως ήταν φυσικό, επικαλούνταν και θεούς και ανθρώπους να βλέπουν αυτά που γίνονταν. Οι δε βουλευτές δεν αντιδρούσαν γιατί ἔβλεπαν και αυτούς που ήταν στα κιγκλιδώματα ὁμοίους με τον Σάτυρο και το βουλευτήριο ὅτι ήταν γεμάτο από φρουρούς και γιατί γνώριζαν ὅτι αυτοὶ που ήταν παρόντες εἶχαν εγχειρίδια.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοιχίση

<p>«Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον· ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἔνδεκα οὐ δεῖ τὰ ἐκ τούτων πράττετε. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν, ὁ Σάτυρος εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, εἶλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. Ὁ δὲ Θηραμένης ὥσπερ εἰκὸς ἐπεκαλεῖτο καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γιγνόμενα. Ἡ δὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν, ὀρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρω καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι παρήσαν ἔχοντες ἐγχειρίδια.</p>	<p>«Σας παραδίνουμε, εἶπε, τον Θηραμένην αυτόν εδώ που έχει καταδικαστεί σύμφωνα με το νόμο. Εσείς, αφού τον συλλάβετε και τον οδηγήσετε, ὅπου πρέπει, να εκτελέσετε τα περαιτέρω. Μόλις εἶπε αυτά, ο Σάτυρος τον τραβούσε ἀπὸ τον βωμό, τον τραβούσαν και οι υπηρέτες. Ο δε Θηραμένης, ὅπως ήταν φυσικό, επικαλούνταν και θεοὺς και ἀνθρώπους να βλέπουν αυτά που γίνονταν. Οι δε βουλευτές δεν αντιδρούσαν γιατί ἔβλεπαν και αυτούς που ήταν στα κιγκλιδώματα ὁμοίους με τον Σάτυρο και το βουλευτήριο ὅτι ήταν γεμάτο από φρουρούς και γιατί γνώριζαν ὅτι αυτοὶ που ήταν παρόντες εἶχαν εγχειρίδια.</p>
---	--

Συντακτική ανάλυση

Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον: κύρια πρόταση κρίσεως.

παραδίδομεν: ρήμα / *ἡμεῖς:* ενν. υποκείμενο / *Θηραμένην – ὑμῖν:* άμεσο και έμμεσο αντικείμενο/ *τουτονί:* επιθετικός προσδιορισμός / *κατακεκριμένον:* επιθετική μετοχή ως επιθετικός προσδιορισμός/ *κατὰ τὸν νόμον:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συμφωνίας.

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση.

ἔφη: ρήμα/ *ὁ Θηραμένης:* υποκείμενο.

ὁμείζ δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἔνδεκα -τὰ ἐκ τούτων πράττετε: κύρια πρόταση επιθυμίας.

πράττετε: ρήμα/ *ὁμείζ:* ενν. υποκείμενο / *οἱ ἔνδεκα:* παράθεση / *τὰ ἐκ τούτων:* αντικείμενο / *λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες:* επιρρηματική χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / *αὐτόν:* ενν. αντικείμενο των μετοχών.

οὗ δεῖ (ἀπαγαγεῖν αὐτόν): δευτερεύουσα αναφορική πρόταση ονοματική.

δεῖ: ρήμα/ *ἀπαγαγεῖν:* τελικό απαρέμφατο, ενν. υποκείμενο με υποκείμενο *ὁμάς:* ενν. (ετεροπροσωπία) / *αὐτόν:* ενν. αντικείμενο / *οὗ:* επιρρηματικός προσδιορισμός στάσης σε τόπο

ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

εἶπεν: ρήμα/ *ὁ Κριτίας:* ενν. υποκείμενο / *ταῦτα:* σύστοιχο αντικείμενο.

εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος: κύρια πρόταση κρίσεως.

εἶλκε: ρήμα/ *ὁ Σάτυρος:* υποκείμενο / *αὐτόν:* ενν. αντικείμενο / *ἀπὸ τοῦ βωμοῦ:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνσης από τόπο.

εἶλκον δὲ οἱ ὕπηρέται: κύρια πρόταση κρίσεως.

εἶλκον: ρήμα / *οἱ ὕπηρέται:* υποκείμενο/ *αὐτόν:* ενν. αντικείμενο.

ὁ δὲ Θηραμένης -καὶ θεοῦς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γιγνόμενα: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἐπεκαλεῖτο: ρήμα/ *ὁ δὲ Θηραμένης:* υποκείμενο / *καὶ θεοῦς καὶ ἀνθρώπους:* αντικείμενο / *καθορᾶν:* απαρέμφατο του σκοπού με υποκείμενο *θεοῦς καὶ ἀνθρώπους* (ετεροπροσωπία) / *τὰ γιγνόμενα:* επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της, *τὰ* ως αντικείμενο στο ρήμα.

ὥσπερ εἰκὸς ἦν: αναφορική παραβολική πρόταση του τρόπου.

εἰκὸς ἦν: απρόσ. Έκφραση / *ἐπεκαλεῖσθαι:* ενν. υποκείμενο/ *Θηραμένην:* ενν. υποκείμενο απαρεμφάτου (ετεροπροσωπία) / *αὐτούς:* ενν. αντικείμενο.

ἡ δὲ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν, ὀρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σατύρω καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἄγνοοῦντες: κύρια πρόταση κρίσεως.

εἶχεν: ρήμα / *ἡ δὲ βουλὴ:* υποκείμενο / *ἡσυχίαν:* αντικείμενο / *ὀρῶσα καὶ οὐκ ἄγνοοῦντες:* επιρρηματικές αιτιολογικές μετοχές, συνημμένες στο υποκείμενο του ρήματος / *τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις:* αντικείμενο στις μετοχές *ὀρῶσα καὶ οὐκ ἄγνοοῦντες* / *ὁμοίους:* κατηγορούμενο στο *τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις* μέσω του συνδετικού ρήματος *ὄντας* ενν. / *Σατύρω:* δοτική αντικειμενική / *τὸ*

ἔμπροσθεν: αντικείμενο στο **ὄρωσα** και υποκείμενο στην κατηγορηματική μετοχή ὄν (ενν.) / **τοῦ βουλευτηρίου:** γενική διαιρετική / **πλήρης:** κατηγορούμενο / **τῶν φρουρῶν:** γενική αντικειμενική στο **πλήρης.**

ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρήσαν: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο **οὐκ ἀγνοοῦντες.**

παρήσαν: ρήμα/ **οὔτοι:** υποκείμενο / **ἔχοντες:** επιρρηματική τροπική μετοχή / **ἐγχειρίδια:** αντικείμενο.

Πίνακας αρχικών χρόνων ρημάτων παραγράφου

παραδίδωμι	φημί	κατακρίνομαι	λαμβάνω	ἀπάγω
παρεδίδουν	ἔφην	κατεκρινόμην	ἐλάμβανον	ἀπήγον
παραδώσω	φήσω	κατακρινοῦμαι	λήψομαι	ἀπάξω
παρέδωκα	ἔφησα	κατεκρινάμην	ἔλαβον	ἀπήγαγον
παραδέδωκα	εἶρηκα	κατακέκριμαι	εἶληφα	ἀπήχα/ ἀπαγήοχα
παρεδεδώκειν	εἶρήκειν	κατεκεκρίμην	εἶλήφειν	ἀπήχειν/ ἀπηγήοχειν

πράττω	λέγω	ἔλκω	ἐπικαλέομαι, -οῦμαι
ἔπραττον	ἔλεγον	εἶλκον	ἐπεκαλούμην
πράξω	λέξω/ ἐρῶ	ἔλξω	ἐπικαλοῦμαι/ ἐπικληθήσομαι
ἔπραξα	ἔλεξα/εἶπα/εἶπον	εἶλκυσα	ἐπεκαλεσάμην/ ἐπεκεκλήθην
πέπραχα, πέπραγα	εἶρηκα		ἐπικέκλημαι
ἐπεπράχειν, ἐπεπράγειν	εἶρήκειν	εἶλκύκειν	ἐπεκεκλήμην

καθοράω, -ῶ	εἰμί	ἔχω	ὄράω, -ῶ	ἀγνοέω, -ῶ
καθεώρων	ἦ, ἦν	εἶχον	έώρων	ἠγνόουν
κατόψομαι	ἔσομαι	ἔξω, σήσω	ὄψομαι	ἀγνοήσω
κατεῖδον	ἐγενόμην	ἔσχον	εἶδον	ἠγνόησα
καθεώρακα, κατόπωπα	γέγονα	ἔσχηκα	έώρακα, ὄπωπα	ἠγνόηκα
καθεωράκειν <κατωπώπειν>	ἐγγέγονειν	ἔσχήκειν	έωράκειν <ὠπώπειν>	ἠγνοήκει

πάρειμι
παρήν
παρέσομαι
παρεγενόμην
παραγέγονα
παρεγγόνειν

Ξενοφώντας Ἑλληνικά, Κεφάλαιο 3. Παράγραφος 56

Πρωτότυπο Κείμενο

Οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῇ φωνῇ δηλοῦντα οἷα ἔπασχε. Λέγεται δ' ἐν ῥῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. Ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος ὅτι οἰμώζοιτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν, ἐπήρετο· «Ἄν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώζομαι;» Καὶ ἐπεὶ γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε, τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν· «Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ». Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄγνωθον, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα, ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος μῆτε τὸ φρόνιμον μῆτε τὸ παιγνιδῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.

Μετάφραση

Και αυτοί έσυραν τον άντρα διαμέσου της αγοράς, ενώ αυτός φώναζε με πολύ δυνατή φωνή τι πάθαινε. Λέγεται και αυτή η φράση για αυτόν. Όταν του είπε ο Σάτυρος ότι θα θρηνήσει αν δεν κάνει ησυχία του απάντησε: «Αν, όμως, κάνω ησυχία δε θα θρηνήσω; Και όταν έπινε το κώνειο αναγκασμένος να πεθάνει, λένε ότι είπε ρίχνοντας κάτω σταγόνα-σταγόνα όσο είχε μείνει, όπως στο παιχνίδι με τον «κότταβο»: Αυτό στην υγεία του όμορφου Κριτία. Και το ξέρω αυτό, ότι αυτά τα αποφθέγματα δεν είναι αξιόλογα. Αυτό το στοιχείο του άνδρα όμως το θεωρώ αξιοθαύμαστο, ότι δηλαδή ακόμα και την ώρα που πλησίαζε ο θάνατος δεν τον εγκατέλειψε ούτε η αυτοκυριαρχία ούτε το χιούμορ του.

Κείμενο – Μετάφραση σε αντιστοιχίση

<p>Οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς δηλοῦντα μάλα μεγάλη τῇ φωνῇ οἷα ἔπασχε. Λέγεται δ' ἐν ῥῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. Ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος ὅτι οἰμώζοιτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν, ἐπήρετο· «Ἄν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώζομαι;» Καὶ ἐπεὶ γε ἔπιε τὸ κώνειον ἀναγκαζόμενος ἀποθνήσκειν, ἔφασαν εἰπεῖν αὐτόν τὸ λειπόμενον ἀποκοτταβίσαντα· «Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ». Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄγνωθον, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα,</p>	<p>Και αυτοί έσυραν τον άντρα διαμέσου της αγοράς, ενώ αυτός φώναζε με πολύ δυνατή φωνή τι πάθαινε. Λέγεται και αυτή η φράση για αυτόν. Όταν του είπε ο Σάτυρος ότι θα θρηνήσει αν δεν κάνει ησυχία του απάντησε: «Αν, όμως, κάνω ησυχία δε θα θρηνήσω; Και όταν έπινε το κώνειο αναγκασμένος να πεθάνει, λένε ότι είπε ρίχνοντας κάτω σταγόνα-σταγόνα όσο είχε μείνει, όπως στο παιχνίδι με τον «κότταβο»: Αυτό στην υγεία του όμορφου Κριτία. Και το ξέρω αυτό, ότι αυτά τα αποφθέγματα δεν είναι αξιόλογα.</p>
---	---

<p>ἐκεῖνο δὲ τοῦ ἀνδρὸς κρίνω ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς μήτε τὸ φρόνιμον μήτε τὸ παιγνιῶδες.</p>	<p>Αυτό το στοιχείο του άνδρα όμως το θεωρώ αξιοθαύμαστο, ὅτι δηλαδή ακόμα και την ώρα που πλησίαζε ο θάνατος δεν τον εγκατέλειψε οὔτε η αυτοκυριαρχία οὔτε το χιούμορ του.</p>
--	---

Συντακτική ανάλυση

οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῇ φωνῇ δηλοῦντα: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἀπήγαγον: ρήμα/ *οἱ* δ': υποκείμενο/ *τὸν ἄνδρα:* αντικείμενο/ *διὰ τῆς ἀγορᾶς:* εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση μέσα από τόπο στο *ἀπήγαγον* / *δηλοῦντα:* επιρρηματική χρονική μετοχή, με υποκείμενο *τὸν ἄνδρα* (συνημμένη) / *τῇ φωνῇ:* δοτική του τρόπου στο *δηλοῦντα* / *μεγάλη:* κατηγορηματικός προσδιορισμός / *μάλα:* επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού.

οἷα ἔπασχε: δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση ως αντικείμενο στο *δηλοῦντα*

ἔπασχε: ρήμα/ *οὔτος:* υποκείμενο/ *οἷα:* σύστοιχο αντικείμενο.

λέγεται δ' ἐν ῥήμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ: κύρια πρόταση κρίσεως.

λέγεται: ρήμα / *ῥήμα:* υποκείμενο/ *ἐν:* επιθετικός προσδιορισμός / *τοῦτο:* επιθετικός προσδιορισμός / *αὐτοῦ:* γενική υποκειμενική

ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

εἶπεν: ρήμα/ *ὁ Σάτυρος:* υποκείμενο.

ὅτι οἰμώζοιτο: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο ρήμα *εἶπεν*.

οἰμώζοιτο: ρήμα/ *οὔτος:* ενν. υποκείμενο.

εἰ μὴ σιωπήσειεν: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση στον πλάγιο λόγο.

μὴ σιωπήσειεν: ρήμα/ *οὔτος:* ενν. υποκείμενο.

εἰ μὴ σιωπήσειεν – ὅτι οἰμώζοιτο: πλάγιος υποθετικός λόγος του προσδοκώμενου.

ἐάν μὴ σιωπήσης – οἰμώξη: Ευθύς λόγος

ἐπήρето: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἐπήρето: ρήμα / *οὔτος:* ενν. υποκείμενο.

Ἄν δὲ σιωπῶ: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση.

σιωπῶ: ρήμα / *ἐγώ:* ενν. υποκείμενο.

οὐκ ἄρ' οἰμώξομαι: ευθεία ερωτηματική πρόταση ολικής άγνοιας.

οἰμώξομαι: ρήμα / *ἐγώ:* ενν. υποκείμενο.

Ἄν δὲ σιωπῶ – οὐκ ἄρ' οἰμώξομαι: Προσδοκώμενο

ἔφη: κύρια παρενθετική πρόταση.

ἔφη: ρήμα/ *ὁ Θηραμένης:* υποκείμενο.

καὶ ἐπεὶ γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση.

ἔπιε: ρήμα/ οὗτος: ενν. υποκείμενο / τὸ κώνειον: αντικείμενο / ἀναγκαζόμενος: αιτιολογική ἢ τροπική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος / ἀποθνήσκειν: τελικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ἀναγκαζόμενος.

τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἶπειν αὐτόν: κύρια πρόταση κρίσεως.

ἔφασαν: ρήμα/ τινές: ενν. υποκείμενο/ εἶπειν: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο με υποκείμενο αὐτόν (ετεροπροσωπία) / ἀποκοτταβίσαντα: επιρρηματική χρονική μετοχή, με υποκείμενο αὐτόν (συνημμένη) / τὸ λειπόμενον: επιθετική μετοχή με υποκείμενο το ἄρθρο της, τὸ ως αντικείμενο στο ἀποκοτταβίσαντα.

Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ: κύρια πρόταση επιθυμίας.

ἔστω: ρήμα/ τοῦτ: υποκείμενο/ Κριτία: δοτική προσωπική χαριστική / τῷ καλῷ: επιθετικός προσδιορισμός.

καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄγνοῶ: κύρια πρόταση κρίσεως.

οὐκ ἄγνοῶ: ρήμα/ ἐγώ: ενν. υποκείμενο/ τοῦτο: αντικείμενο.

ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα (ἐστί): δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως επεξήγηση στο τοῦτο.

ἐστί: ενν. ρήμα/ ταῦτα: υποκείμενο/ ἀποφθέγματα: κατηγορούμενο στο ταῦτα μέσω του συνδετικού ρήματος ἐστί / οὐκ ἀξιόλογα: επιθετικός προσδιορισμός.

ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος μῆτε τὸ φρόνιμον μῆτε τὸ παιγνιώδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.: κύρια πρόταση κρίσεως.

κρίνω: ρήμα/ ἐγώ: ενν. υποκείμενο / ἐκεῖνο: αντικείμενο / τοῦ ἀνδρὸς: γενική κτητική / ἀγαστόν: κατηγορούμενο του αντικειμένου / τὸ ἀπολιπεῖν: ἑναρθρο απαρέμφατο ως επεξήγηση στο ἐκεῖνο / μῆτε τὸ φρόνιμον μῆτε τὸ παιγνιώδες: υποκείμενα στο ἀπολιπεῖν (ετεροπροσωπία) / ἐκ τῆς ψυχῆς: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης / παρεστηκότος: επιρρηματική εναντιωματική μετοχή με υποκείμενο τοῦ θανάτου (απόλυτη).

Πίνακας αρχικῶν γρόνων ρημάτων παραγράφου

ἀπάγω	δηλώω, -ῶ	πάσχω	λέγομαι	οἰμῶζω
ἀπῆγον	ἐδήλουν	ἔπασχον	ἐλεγόμην	—
ἀπάξω	δηλώσω	πείσομαι	λεχθήσομαι, ῥηθήσομαι	οἰμῶξομαι
ἀπήγαγον	ἐδήλωσα	ἔπαθον	ἐλέχθην, ἐρρήθην	ῶμωξα
ἀπῆγα/ ἀπαγήοχα	δεδήλωκα	έπεπονθα	εἶρημαι, λέλεγμαι	—
ἀπήγειν/ ἀπηγήοχειν	έδεδηλώκειν	έπεπόνθειν	εἶρημην, έλελέγμην	—

σιωπέω, -ῶ	ἐπερωτάω, -ῶ	φημί	ἀποθνήσκω	ἀναγκάζομαι
ἐσιώπουν	ἐπηρώτων	ἔφην	ἀπέθνησκον	ἠναγκαζόμην
σιωπήσω	ἐπερωτήσω/ ἐπερήσομαι	φήσω	ἀποθανοῦμαι	ἀναγκασθήσομαι
ἐσιώπησα	ἐπηρώτησα/ ἐπηρόμην	ἔφησα	ἀπέθανον	ἠναγκάσθην
σεσιώπηκα	ἐπηρώτηκα	εἶρηκα	τέθνηκα	ἠνάγκασμαι
—	—	εἶρηκειν	έτεθνήκειν	ἠναγκάσμην

<i>πίνω</i>	<i>λείπομαι</i>	<i>φημί</i>	<i>ἀποκοτταβίζω</i>	<i>εἰμί</i>
<i>ἔπινον</i>	<i>ἐλείπομην</i>	<i>ἔφην</i>	–	<i>ἦ, ἦν</i>
<i>πίομαι/ πιόδομαι</i>	<i>λείγομαι/ λειφθήσομαι</i>	<i>φήσω</i>	–	<i>ἔσομαι</i>
<i>ἔπιον</i>	<i>ἐλίπομην, ἐλείφθην</i>	<i>ἔφησα</i>	<i>ἀπεκοττάβισα</i>	<i>ἐγενόμην</i>
<i>πέπωκα</i>	<i>λέλειμμαι</i>	<i>εἴρηκα</i>	–	<i>γέγονα</i>
<i>ἐπεπόκειν</i>	<i>ἐλελείμμην</i>	<i>εἶρήκειν</i>	–	<i>ἐγγόνοιεν</i>

<i>ἀγνοέω, -ῶ</i>	<i>κρίνω</i>	<i>παρίσταμαι</i>	<i>ἀπολείπω</i>
<i>ἠγνόουν</i>	<i>ἔκρινον</i>	<i>παριστάμην</i>	<i>ἀπέλειπον</i>
<i>ἀγνοήσω</i>	<i>κρινῶ</i>	<i>παραστήσομαι/ παρασταθήσομαι</i>	<i>ἀπολείψω</i>
<i>ἠγνόησα</i>	<i>ἔκρινα</i>	<i>παρεστησάμην/ παρέστην/ παρεστάθην</i>	<i>ἀπέλιπον</i>
<i>ἠγνόηκα</i>	<i>κέκρικα</i>	<i>παρέστηκα</i>	<i>ἀπολέλοιπα</i>
<i>ἠγνόηκειν</i>	<i>έκεκρίκειν</i>	<i>παρεστήκειν/ παρειστήκειν</i>	<i>ἀπελελοίπειν</i>